

Преюдициално запитване от Conseil d'État (Франция), постъпило на 16 юли 2015 г. — Association France Nature Environnement/Premier ministre, Ministre de l'écologie, du développement durable et de l'énergie

(Дело C-379/15)

(2015/C 337/06)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Жалбоподател: Association France Nature Environnement

Ответници: Premier ministre, Ministre de l'écologie, du développement durable et de l'énergie

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли във всички случаи националният съд, който по принцип е компетентен да прилага правото на Европейския съюз, да сезира Съда на Европейския съюз с преюдициално запитване, за да прецени последният дали временно следва да се оставят в сила разпоредбите, за които националният съд е приел, че са в противоречие с правото на Съюза?
- 2) При утвърдителен отговор на този първи въпрос, би ли било оправдано от императивно съображение, свързано с опазването на околната среда, евентуалното решение на Conseil d'État да запази в сила до 1 януари 2016 г. действието на приетите от него за незаконосъобразни разпоредби на член 1 от Декрета от 2 май 2012 г. за оценката на някои планове и други документи, имащи въздействие върху околната среда?

Преюдициално запитване от Naczelny Sąd Administracyjny (Полша), постъпило на 21 юли 2015 г. — Dyrektor Izby Skarbowej w Krakowie/ESET spol. s r.o. sp. z o.o., клон в Полша

(Дело C-393/15)

(2015/C 337/07)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Naczelny Sąd Administracyjny

Страни в главното производство

Жалбоподател: Dyrektor Izby Skarbowej w Krakowie

Ответник: ESET spol. s r.o. sp. z o.o., клон в Полша

Преюдициален въпрос

Допустимо ли е съгласно член 168 и член 169, буква а) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност ⁽¹⁾ клон, който е регистриран в дадена държава членка за целите на данъка върху добавената стойност и който извършва преимуществено вътрешни сделки в полза на своето дружество майка, установено в друга държава членка, а спорадично — и облагаеми сделки в държавата членка по своята регистрация, да може да приспада платения от него ДДС в държавата членка по регистрацията си, макар този данък да е свързан със сделки, които дружеството майка извършва в друга държава членка?

⁽¹⁾ ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.

Жалба, подадена на 24 юли 2015 г. от Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) срещу решението на Общия съд (осми състав), постановено на 13 май 2015 г. по дело T-15/13 — Group Nivelles/СХВП — Easy Sanitary Solutions (отходен душ канал)

(Дело C-405/15 P)

(2015/C 337/08)

Език на производството: нидерландски

Страни

Жалбоподател: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представители: S. Bonne и A. Folliard-Monguiral)

Други страни в производството: Group Nivelles BVBA и Easy Sanitary Solutions BV

Искания на жалбоподателя

СХВП иска:

— да бъде отменено обжалваното съдебно решение;

— да бъдат осъдени заявителя и встъпилата страна в производството пред Общия съд да заплатят съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Общият съд нарушил член 63, параграф 1 от Регламент № 6/2002 ⁽¹⁾, тъй като приел, че по-ранният дизайн, на който е основано искането за обявяване на недействителност, обхващал „цялото приспособление за отвеждане на течности, разработено от дружество Blücher“. Групата Nivelles добавила единствено покривната плоча, като това било съобщавано на обществеността чрез дружество Blücher и други предприятия, независимо от формата на колекторната вана.

Общият съд нарушил член 25, параграф 1, буква б) от Регламент № 6/2002, във връзка с член 5 от него, тъй като приел, че СХВП била длъжна да сравни оспорвания промишлен дизайн на Общността с по-ранен промишлен дизайн, като това следвало от разкритата в различни документи връзка между два отделни компонента на изделието. Според съдебната практика на Съда на Европейския съюз, приложима към член 5 от Регламент № 6/2002, спорният промишлен дизайн не можел да се сравнява със „съвкупност от специфични елементи или части от по-рани промишлени дизайни“, а с „отделни и точно определени промишлени дизайни“. Въпреки че външният вид на дадено изделие в монтиран вид можел евентуално да бъде извлечен от външния вид на съставните му части, съставянето на цялостния му облик оставало хипотетично или, най-малкото, бил до голяма степен обект на приблизителни преценки. Понятието за идентичност между двата промишлени дизайна или полезни модела, така както е установено в член 5 от Регламент № 6/2002, не допуска сравнителен анализ, основан на предположения или приблизителни преценки.